Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 4 Høst/vinter 2019 51. årg.

DUGNAD PÅ SUNDSVEIEN

Dugnad på Sundsveien

Lørdag 9.november var rundt 40 mennesker med stort og smått med på dugnad på Sundsveien.
Det var Sundsmyra som skulle fikses denne gangen.

Menn og gutter fra Dyrstad, Valvik og Berge stilte med til sammen 10 traktorer, og ca. 80 tonn med grus og sand ble kjørt ut fra Dyrstad etter en sinnrik logistikk. Ca. halvparten av alle traktorene ventet ved Dyrstad skole, mens resten kjørte inn til myra med full tilhenger. Dette for at alle skulle kunne snu og kjøre med tom tilhenger tilbake uten at det ble kaos med for mange traktorer.

Veien er smal og de fleste traktorene og tilhengerne små, så det ble mange turer fram og tilbake.
Men skjernøyguttene gir seg ikke uten sverdslag, så hele operasjonen gikk nesten helt smertefri.
Én traktor i grøfta, og én tilhenger som kollapset var uhellene som skjedde. Ingen personskader.

Kvinner og menn jobbet med hakker og spader, og der det alltid er blautest ble veien hevet med ca. 60 cm. Først ble det lagt masse hunplanker på tvers over veien, så en spesialduk, så netting, pukk og til slutt sand. Dette bare må bli bra!!

Grus og sand holdt til Kokhusbrønnen, og derfra og forbi husene ble veien tidligere ordnet etter ombygging og ny hytte i Bastehola. Men fra husene og forbi Bydahls kan det behøves litt - til neste år.

Elin Dyrstad og Marianne Gauksås gikk med hver sin jernrive og grov blad, gjørme og dritt ut av bekken, fra Østerkjødna til Renna. Men der stopper vannet ganske så effektivt, grunnet at nedløpet til Renna er for høyt.

Hilde Herstad og Eva Jenssen hadde kjøkkentjeneste på skolehuset, det var pause kl. 1300. Pizza, sponset av kommunen, pølser og tilbehør ble servert til sultne arbeidsfolk.

Eva Jenssen heiser flagget ved skolehuset

Myra—forberedelser før traktorene kommer

Spesialduk og netting

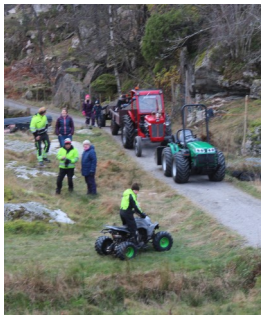

Kø ved Dyrstad skolehus

Hilde Herstad i cateringen

Sigurd Dyrstad, Truls Dyrstad, Øyvind Haugen og Lars Bentsen

Elin Dyrstad renser bekken

Carl Otto Aanensen (bakerst) og Per Tønnes Berge

Bård Johannessen (skjult bak) Arnt Otto Aanensen, Lars Bentsen, Trygve Aanensen, Øyvind Haugen, Arild Jenssen og Sigurd Dyrstad

Myra søndag—med snø på

Janne

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK

UTE OG HJEMME -

I redaksjonen:

Evert Knutsen	**mob: 416 68 949**
Janne Knutsen	**mob: 915 49 971**
Rita Dyrstad	**mob: 415 56 866**
Siren Salthaug	**mob: 954 45 745**
Eivind Syvertsen	**mob: 913 66 994**
Geir Larsen	**mob: 928 10 207**
Mariell C. Birkemo	**mob: 994 14 944**

E-postadresser:

Evert:	evert@hotproducts.no
Janne:	knutsen.juvik@online.no
Rita:	post@ryvingenfyr.no
Siren:	siren.salthaug@gmail.com
Eivind:	Eivind.Syvertsen@egeland.no
Geir:	geir.larsen@vaf.no
Mariell:	mmcbirkemo@gmail.com

Bankgirokonto: 7877.06.62604
Internettadressen til Skjernøyposten er:
www.skjernoyposten.no
Epostadresse:
redaksjon@skjernoyposten.no

Adresseforandringer meldes til

Evert Knutsen, Skjernøyveien 254,
4516 Mandal
redaksjon@skjernoyposten.no

Kontakt USA:

Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 908-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementspris pr. år kr 200,- USA $26

FISKENYTT

Så er jula nok en gang rett rundt hjørnet og hummerfisket for i år er gått over i historien. Vi har forhørt oss om resultatet med en del av aktørene, både profesjonelle fiskere og flere hobbyfiskere. Resultatene ser i snitt ut til å være varierende, men jevnt bra. Været har stort sett vært bra, uten den store høststormen som vanligvis alltid melder seg i hvert hummerfiske, så teinetapet har vært minimalt. Jeg mener å kunne si at deltakelsen har vært noe mindre enn foregående år. Registreringsplikt og de omfattende begrensninger som gjelder, har nok "tatt motet" fra en del. For egen del har erfaringen med råtnetråd lært meg at tråden bør skiftes hvert år, i flere av teinene har tråden virket. Så skifte av bomullstråden bør nok være en del av forberedelsene før hvert fiske. Innføringen av råtnetråd viser ved dette at den virker, og det er bra, det ligger alt for mange "spøkelsesteiner" som fisker i årevis, allerede.
To av de profesjonelle fiskerne på øya, som fisker uten fluktåpning i samarbeid med Havforskningsinstituttet, melder om en positiv trend når det gjelder hummer under minstemålet fra rundt 16 cm og opp til 24 cm, og ellers har fangstene vært noenlunde som foregående år. Ut fra størrelsen på hummeren ser det nå ut som det fiskes mer på tilveksten enn på "grunnstammen". Så det ser ut som reguleringene som er innført virker. For egen del har antallet undermåls minst doblet seg fra i fjor, de fleste rett i underkant av minstemålet.
Krabber har det vært plenty av i hummerteinene og kvaliteten har vært godt brukbar, spesielt i starten av fisket.

Fra 01.01.2020 begynner det totale fiskeforbudet for nord- og østsiden av Skjernøy. Området dekker fra lykta på Hågansodden under brua i Skjernøysund rettlinjet til brua over Skogsøysundet og alt område innenfor, videre til Naudfjellslykta utenfor Ytre Nodevik og til Hågansodden. Alt innenfor denne trekanten omfattes av forbudet, som varer ut april måned.
Så nå blir det enda mer å forholde seg til. Vi får håpe det fører til positive resultater. https://kart.fiskeridir.no/kysttorsk

forts.

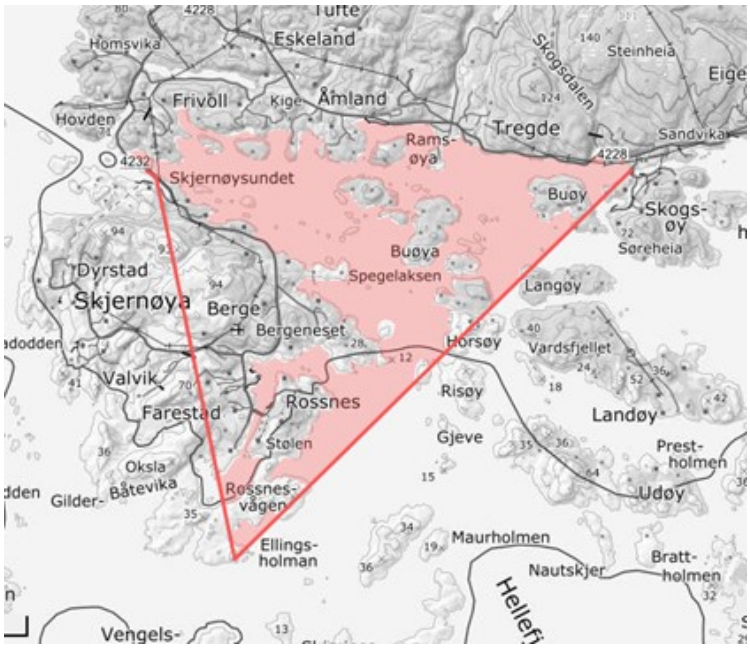

Rekefiskerne melder om godt fiske på Revet, mindre under land, men gode priser.

Fisket etter leppefisk har vært meget bra og de fleste har fisket sin kvote, og så vidt vi har forstått vil det bli videreført noenlunde likt neste sesong.

Undertegnede har deltatt i prøvefiske etter ål med ruser i samarbeid med Havforskningsinstituttet i sommer. Bestanden er meget bra. Omsetningen er problemet her, da det er forbud mot eksport til EU. Ålen er i utgangspunktet totalfredet.
Det norske markedet for ål er helt minimal, men jeg har hatt avtale med undervannsrestauranten Under om faste leveranser hver uke. Det har ikke vært problemer med å fiske ønsket kvantum. Kanskje noen av leserne har smakt på ålen min, dersom de har vært på besøk her. Den har stått på den faste menyen i sommer og høst.

I desember er det fiske etter juletorsken som står på programmet for mange. Det meldes om noenlunde brukbare fangster i ruse og garn, helst fisk rundt to kilo, men nokså langt mellom de store.

Evert Knutsen

Skjernøy historielag og bokgruppa har sendt hilsen og takk for innslag i Skjernøyboka til bidragsytere som ikke har vært medlem av bokgruppa:

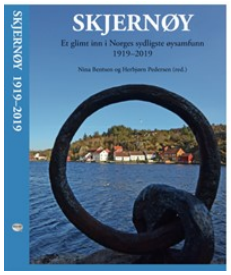

Gode bidragsyter!

Vi vil takke for ditt bidrag til boka. Du har vært med på å sette en ny «standard» for å lage lokalhistorie. Både dugnadsjobben og at så mange stemmer har kommet til uttrykk i boka, gjør at vi er «trendsettere».

Det levde liv i hverdag og fest er delt med nåværende og framtidige generasjoner. Vi ønsker å si at ditt bidrag er betydningsfullt og viktig. Du har sammen med 40 andre bidratt til å feste en viktig tidsperiode på papiret, før den gikk tapt.

Salgsmessig har det vært en suksess. Alle utgifter til bokprosjektet er nå dekket ved salget. Det er til nå solgt omlag 550 bøker. Vi takker for at du bidro til denne kulturdugnaden på Skjernøy!

Skjernøy 12. november 2019
På vegne av Skjernøy historielag og bokgruppa

Gerd Marie Jacobsen
leder av historielaget

Nina Bentsen og Herbjørn Pedersen
redaktører og ledere av bokgruppa

Gode bidragsyter!

Vi vil takke for ditt bidrag til boka. Du har vært med på å sette en ny «standard» for å lage lokalhistorie. Både dugnadsjobben og at så mange stemmer har kommet til uttrykk i boka, gjør at vi er «trendsettere».

Det levde liv i hverdag og fest er delt med nåværende og framtidige generasjoner. Vi ønsker å si at ditt bidrag er betydningsfullt og viktig. Du har sammen med 40 andre bidratt til å feste en viktig tidsperiode på papiret, før den gikk tapt.

Salgsmessig har det vært en suksess. Alle utgifter til bokprosjektet er nå dekket ved salget. Det er til nå solgt omlag 550 bøker. Vi takker for at du bidro til denne kulturdugnaden på Skjernøy!

Skjernøy 12. november 2019

På vegne av Skjernøy historielag og bokgruppa

Gerd Marie Jacobsen

leder av historielaget

Nina Bentsen og Herbjørn Pedersen

redaktører og ledere av bokgruppa

Portrettet

Denne gang er det Janne Merete Ødegård Knutsen som er portrettert, og hun forteller:

Jeg ble født i Kristiansund i 1957, og vokste opp på Smøla, i bygda Innsmøla, sammen med mor, far, bestemor, storesøster og lillebror. En lillesøster ble født da jeg var tretten år, og henne passet jeg masse. Min barndom var trygg og god, og «besta» og foreldrene våre var gode til å ta vare på oss i hverdagen. Pappa var bussjåfør, og mamma hadde ansvaret for oss barn, 3 melkekyr, sauer og høns. Som regel hadde vi et par griser, også. Så når mamma var i fjøset, var det «besta» som passet oss. Og da hendte det at det vanket skive med sirup, og kaffe på tefatet.
På Smøla var det minimalt med skog i min barndom, og i kjøkkenovnen fyrte vi med torv. Det var spennende for oss småungene å være med når de voksne skulle ta torv. Vi fikk være med og sette torvene opp mot hverandre til tørk, og senere stakke torva til ytterlige tørk før den ble tatt inn i kjelleren.
Vårt småbruk lå et lite stykke fra «sivilisasjonen», så jeg lærte tidlig å sykle for å kunne være sammen med venninnene og vennene mine. En nabogutt og jeg var veldig gode venner, og på fritiden om vinteren var vi «alltid» sammen. På ski og skøyter.
Om sommeren var det sommerjobb med gulrot-taking hos den samme naboen, og det var gøy å tjene sine egne penger. Vi var også med i høyonna hjemme. Etter at pappa hadde slått gresset, plukket vi ungene høymol for ett øre stykket. Vi raket, hesjet og trappet høy. Det var særlig stas å få sitte på høylasset inn på låven. Og å hoppe i høyet var kjempegøy. For «lønnen» kunne vi kjøpe ettøres-drops som kom i kremmerhus.
Da jeg var ferdig med realskolen måtte jeg flytte til byen, Kristiansund. Der bodde jeg i tre år hos min storesøster som da var gift og bodde der. I helgene var jeg hjemme, ferge hjem på fredagskveldene, og tilbake til byen søndagskveldene. I helgene og i feriene jobbet jeg på en bensinstasjon, fra jeg var femten år til jeg var ferdig med gymnaset. Jobbet ett år på kolonialhandelen på Innsmøla, før jeg reiste til sjøs. At jeg skulle bli sjømann var bestemt fra første dag i barneskolen, da vår lærerinne hadde vært telegrafist. Hun ble mitt store forbilde, og telegrafist, det ville jeg også bli. Seilte ett år som «pike» - messejente, før jeg tok radioskolen i Kristiansand. Året etter startet jeg som telegrafist på en bøyelaster som lastet olje ute i Nordsjøen og fraktet den til Europeiske havner. Jeg elsket livet på sjøen, og at det var stort sett bare menn om bord passet meg utmerket. De er lette å forholde seg til, de kaller en spade en spade, og jeg fikk mange gode venner blant dem. Jeg jobbet på bøyelastere i 12 år.
Sommeren –86 fikk jeg tilbud om å være med fullriggeren «Sørlandet» på tur fra Kristiansand til New York, og det kunne jeg ikke si nei til. De måtte ha telegrafist om bord siden de skulle over Atlanterhavet. Det ble en uforglemmelig tur, og anbefales på det varmeste. Og jeg fikk heldigvis permisjon fra rederiet jeg seilte i, Rasmussengruppen.
I 1986 kjøpte jeg leilighet på Hånes i Kristiansand, og bodde der i fem år. Det var veldig lettvint da jeg seilte, bare vri om nøkkelen i døra og dra.
Pappa fikk nyss om et hus som var til salgs på Innsmøla, og jeg ønsket å flytte tilbake. Pappa ordnet kjøpet for meg, og pusset opp før jeg flyttet inn. Der bodde jeg ett år, før jeg solgte huset til en niese og flyttet til Juviga på Skjernøy. Da hadde jeg truffet Knut, og vi giftet oss sommeren -92. Og jeg sluttet på sjøen rett før jul samme år.
Knut hadde to gutter fra et tidligere ekteskap, Erling, som da var 14, og Rune som var 11. Jeg fikk god kontakt med dem, men deres mor og Rune flyttet til Sunnmøre året etter. Erling bodde hos oss. Knut og jeg fikk en sønn, John Olav, som ble født våren –93. Vi fikk dessverre sett mindre til Rune de påfølgende år, men han var på besøk innimellom. Sommeren –99 ble livet for tungt å leve for Erling, og vi mistet ham. Det var et hardt slag, men livet måtte gå videre. Det som holdt meg oppe i den tiden var John Olav, og den omsorgen han trengte. Og Rune, når han var hos oss, og Knut, selvsagt. Vi pratet oss gjennom den verste sorgen. Sorgen mildnes heldigvis med årene, men noen dager og datoer er verre enn andre selv om det er tjue år siden..
Jeg var hjemmeværende i flere år før jeg begynte å jobbe på Edgars bakeri i Mandal. Der var jeg i fem år, før jeg fikk jobb på Mindus, en attføringsbedrift i Mandal, som sekretær. Det var en jobb som lignet litt på den jeg hadde på sjøen, og jeg trivdes veldig godt med den. Jeg jobbet der i over elleve år, og de tre siste årene kom jeg fram til at jeg ville ta ut AFP da jeg ble 62 år. Og som tenkt, så gjort. 18.juni i år var min siste arbeidsdag, og jeg har ikke angret ett sekund. Trives veldig godt som pensjonist. Det er egentlig ikke noe hvilehjem, merker jeg, er jo vant til at Knut har gjort det meste i heimen i de senere år.
Fritiden fylles helst med å være med på sjøen, jobbe i hagen, turgåing, og jeg liker godt å lese bøker. Og Skjernøyposten, der jeg har vært med siden 2002, og kasserer siden 2003. Jeg liker også å ta bilder. Forts.

På Skjernøy har jeg trivdes fra dag én, og er glad for at guttene fikk sin oppvekst her ute.
Det var et godt samhold blant alle barna, og noe av det kan vi bl.a. takke Arbeidsstua og Knaben-turene for. De var enestående hva samhold på tvers av alder angår. I tillegg til mange aktiviteter for barn fra skolealder og oppover.
Dugnadsarbeidet her er fantastisk. Aktiviteter for voksne er også bra, og for oss eldre er det formiddags-treff, og turer i skog og mark på tirsdager.
Jeg var med i søndagsskolen og helselaget i flere år, og der legges det også ned mye godt arbeid.
Vet ikke om det er så mye som bør endres på, det eneste måtte være at hundeeiere på tur vipper hunde-bæsjen ut av veien med en pinne, i stedet for å pakke den inn i plast for så å kaste den like langt...

Mandal er blitt årets ungdomskommune, og det kan vi blant andre takke skjernøygutten Johannes Strømberg for.

Bilde fra l-a.no.
Fra venstre: statsråd Kjell Ingolf Ropstad, Endre Haven Hægeland, Anne Grønsund, Johannes Strømberg, Emily Berge og ordfører Alf Erik Andersen.

Han leder barne- og ungdomsrådet i Mandal, og de jobber for at barn og ungdom skal bli hørt i saker som blir tatt opp i kommu-nen, og som angår dem.
Mandag 28.oktober var det en ungdomskonferanse i Oslo, som ble arrangert av Barne-, ungdoms-, og familiedirektoratet.
I konkurranse med 22 andre kommuner i landet vant Mandal den gjeve premien som består av heder og ære, og kr 250 000.
Det blir spennende å følge med på hva de vil bruke de pengene på.
Ordføreren sier at han er stolt over ungdommene, og at de arbeider hardt med sakene de bli forelagt og selv kommer med.
Sitat fra l-a.no:
«Mandal tenker helhetlig rundt ungdomsmedvirkning og har utarbeidet gode strukturer for å gi unge både en mulighet til å si sin mening, men også å bli lyttet til. Det har ført til at ungdomsrådet nå er en naturlig del av saksgangen i de fleste politiske beslutninger i kommunen, og til flere konkrete gjennomslag som gjør det bedre å være ungdom i Mandal.»

Bilde fra l-a.no.
Fra venstre: statsråd Kjell Ingolf Ropstad, Endre Haven Hægeland, Anne Grønsund, Johannes Strømberg, Emily Berge og ordfører Alf Erik Andersen.

Villsauer og leppefisk

Onsdag 23.oktober om morgenen var begivenhetsrik på «Ydder» Farestad. Villsaulam skulle sendes med bil til slakteriet i Lillesand, og dette ville vi se på.
Gerd Jacobsen, Per Magne Christensen, Harry Wathne og svigersønn Kjetil Skistad har til sammen ca. syttifem villsauer, og de må være produktive, da åtti lam var klare til å sendes.
Vel - de var kanskje ikke helt klare....
Halvparten av lammene havner som kortreist mat ved restauranten Under, så det er bare å bestille bord, så blir det en smak av villsau.

Per Magne hadde sammen med border-collien Bolt samlet lammene, og de stod på et lite jorde ved Karl Johan, ovenfor snuplassen i «gården».

Tirsdag kveld hadde Harry, Kjetil, Per Magne, Herbert Gundersen, Jan Ivar og Brita Tobiassen satt opp et ugjennomtrengelig gjerde nedover hele Karl Johan, og onsdag morgen kom lastebilen som skulle hente lammene. Den rygget helt inn til det oppsatte gjerdet, og «brettet ut» lemmer som skulle lede dyrene rett inn i bilen.
Kjetil var oppe og hentet dyrene, gikk foran dem med ei bøtte med fôr som han skranglet med, og de fulgte villig etter. Totalt uvitende om hva som ventet dem.
Inne i bilen ble de plassert i båser, slik at disse lammene ikke skulle blandes med andre lam som ble hentet samme dag.

Det var interessant å se hvor smertefritt det gikk, men forarbeidet har alt å si, det er helt klart.

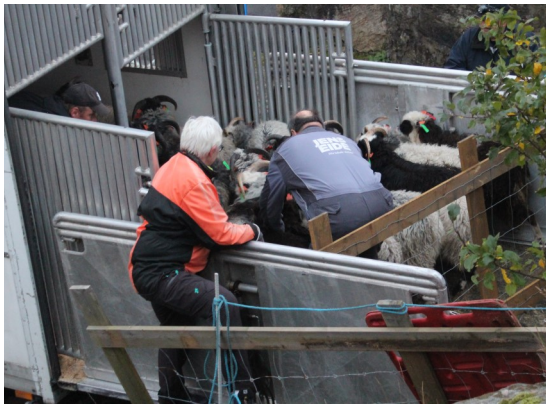

Så, mens dette stod på, ankom en lastebil til, denne skulle hente leppefisk hos Sverre Gunnar Syvertsen.
Fru Bente leverte fisken til sjåføren som tømte posene med fisk oppi en stor tank han hadde på lasteplanet.
Det ble så trangt på snuplassen at sjåføren måtte rygge helt opp til Kniben for å få snudd. Janne

Høgevarden – 20 års ”kamp” er over

I dag er en gledens dag for alle oss som har gått kanossagang i de kommunale irrganger for å forsøke å få i stand en intensjonsavtale med Mandal kommune om å disponere den gamle kyst-signalstasjonen fra 1898, oppe på Høgevarden.

De videre planene for Høgevarden er at Skjernøy historielag, i samarbeid med Vest-Agdermuseet, skal lage museum her oppe.
Et museum som skal forsøke å vise glimt av livet på en kystsignalstasjon fra A til Å.

For å makte dette er Skjernøy historielag avhengig av at det er NOEN som har bilder, historier og lignende som kan anskueliggjøre dagliglivet her oppe. Vi har fått noen effekter og bilder, men vi har behov for mer.

Blant våre, bokstavelig talt høytflygende planer, er å gjenreise signalmasta som sto her oppe frem til omkring 1920-årene.

Videre vil vi, dersom vi får tillatelse til det, åpne opp tunellen, men ikke utgangen på toppen av heia, der tyskerne planla et antiluftskyts.

Den nevnte avtalen med Mandal kommune vil bli signert så snart arbeidet med renoveringen er ferdigstilt og representanter fra begge parter har vært på befaring her oppe. Avtalen strekker seg over en 10-årsperiode med opsjon for nye 10 år.

Historielaget, med ”Høgevardskomiteen”, har mottatt en lovnad på en anselig sum til gjenreising av signal-masta, og andre småting fra en anonym giver.

Dette er i korte trekk litt om de fremtidige planene for stasjonen.

Men skal dette lykkes, er vi i Historielaget prisgitt goodwill fra befolkningen her ute, og tilgang på gjenstander. Og som sagt, bilder og lignende.

(**Ta kontakt med undertegnede, på tel. 481 07 135, om dere har informasjon**).

Bilder, dokumenter og lignende vil bli kopiert og returnert til eieren.

Svein Berge

Vakthytta som den framstår i dag, med utskiftede bord og ferdig malt.
Foto: Janne

Haydom-kveld

Lørdag 9.november var kapellet pyntet til en ny Haydom-kveld.
Mange av oss her ute er blitt grepet av Albinobarn-arbeidet i Haydom, og nå er det blitt tradisjon å arrangere utlodning med inntekt som går uavkortet til Albinobarna.
Det arbeides nå med et eget «senter» for disse barna, og mange sørlendinger er engasjert i arbeidet.
Albinobarna er en utsatt gruppe, og de må ha vakthold som skal verne dem mot heksedoktorer og andre som prøver å kidnappe barna for egen vinning.
Lilli Ann Ånensen er leder av prosjektet, og hun var denne kvelden invitert for å fortelle om framgangen i arbeidet.
Eveline Hatlehol er primus motor her på øya, og hun ledet utlodningen på en god måte.
Vi fikk se en veldig informativ film fra Haydom som Lilli Anns datter, Heidi, har laget. Vi fikk se de som er involvert, og høre deres ønsker og håp for disse uskyldige små.
Jungeltelegrafen virker, og folk fra øst og vest for Mandal kom denne kvelden til kapellet for å støtte saken.
I pausen spiste vi pizzaboller som flere i komitéen hadde laget, med saft/kaffe til, og is med nonstop og peanøtter til dessert.
Årer for kr 25 000 ble solgt, og vi hadde fått veldig mange flotte gevinster.
Mama Kari hadde også tatt turen til kapellet denne kvelden, og hun takket alle for engasjementet, og ber oss om ikke å glemme Haydom.

Øverst til venstre: Gevinstene.
Øverst til høyre: Eveline leder utlodningen
Nederst til venstre: Mama Kari takker for engasjementet

Janne

Lobbeliden

-Skjernøypostens egne barneside-

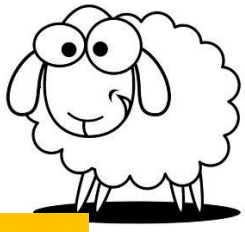

Hvilket kjøretøy mangler i rutene?

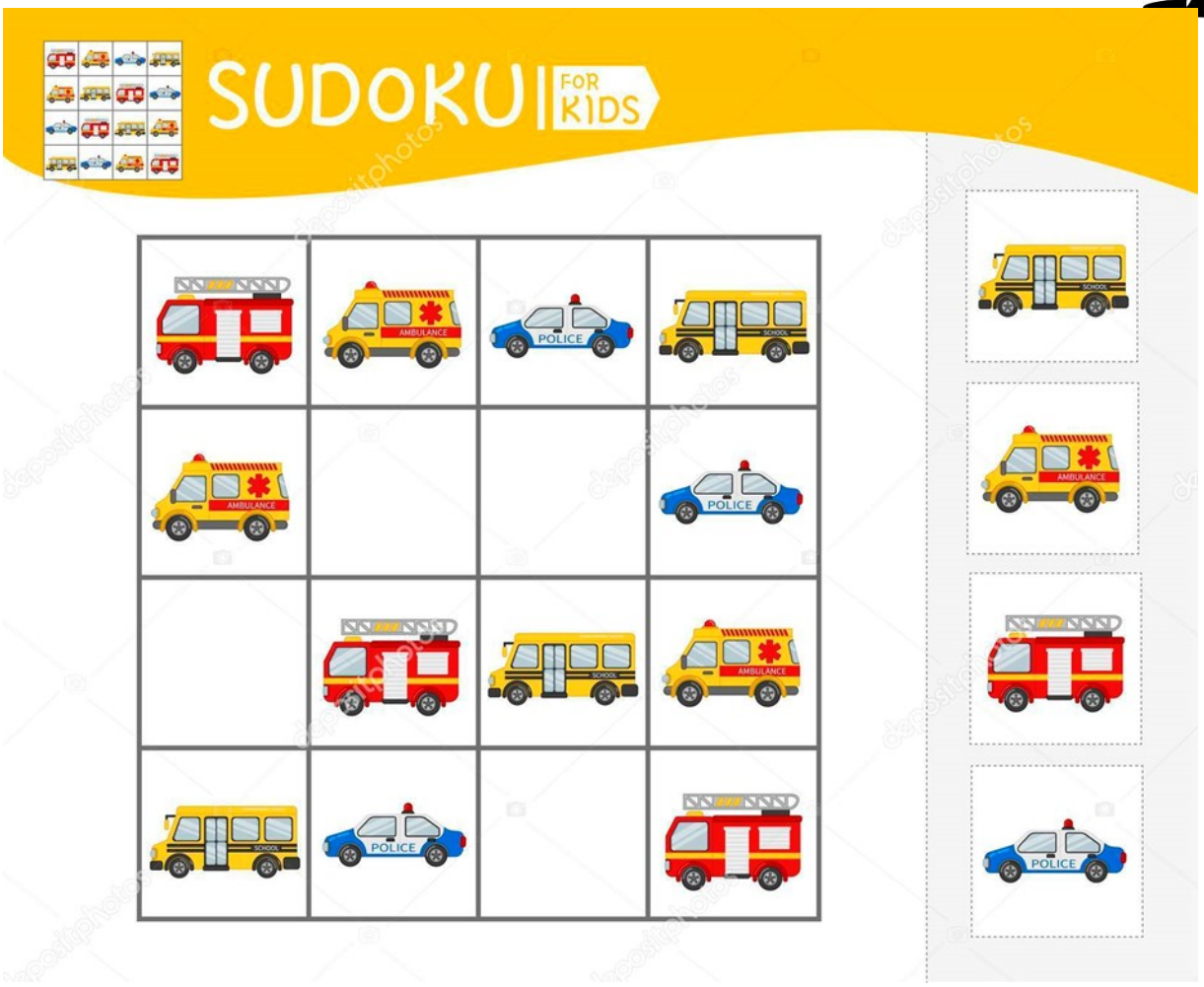

LAG ET REINSDYR

Steg 1.
Lag et reinsdyr ved å klippe en liten firkant filt til kroppen. Lim på en dorull.

Steg 2.
Brett toppen inn i begge sidene.

Steg 3.
Lag gevir av piperenser og stikk det inn i hver side av toppen som vist på bildet. Lim deretter filten fast i bretten.

Steg 4.
Lag evt. en nisselue til reinsdyret etter av trekantet rød filt. Fest selvklebende rulleøyne.
Lim nisselue og en pompon til snute fast. Knyt en snor med en bjelle rundt magen.

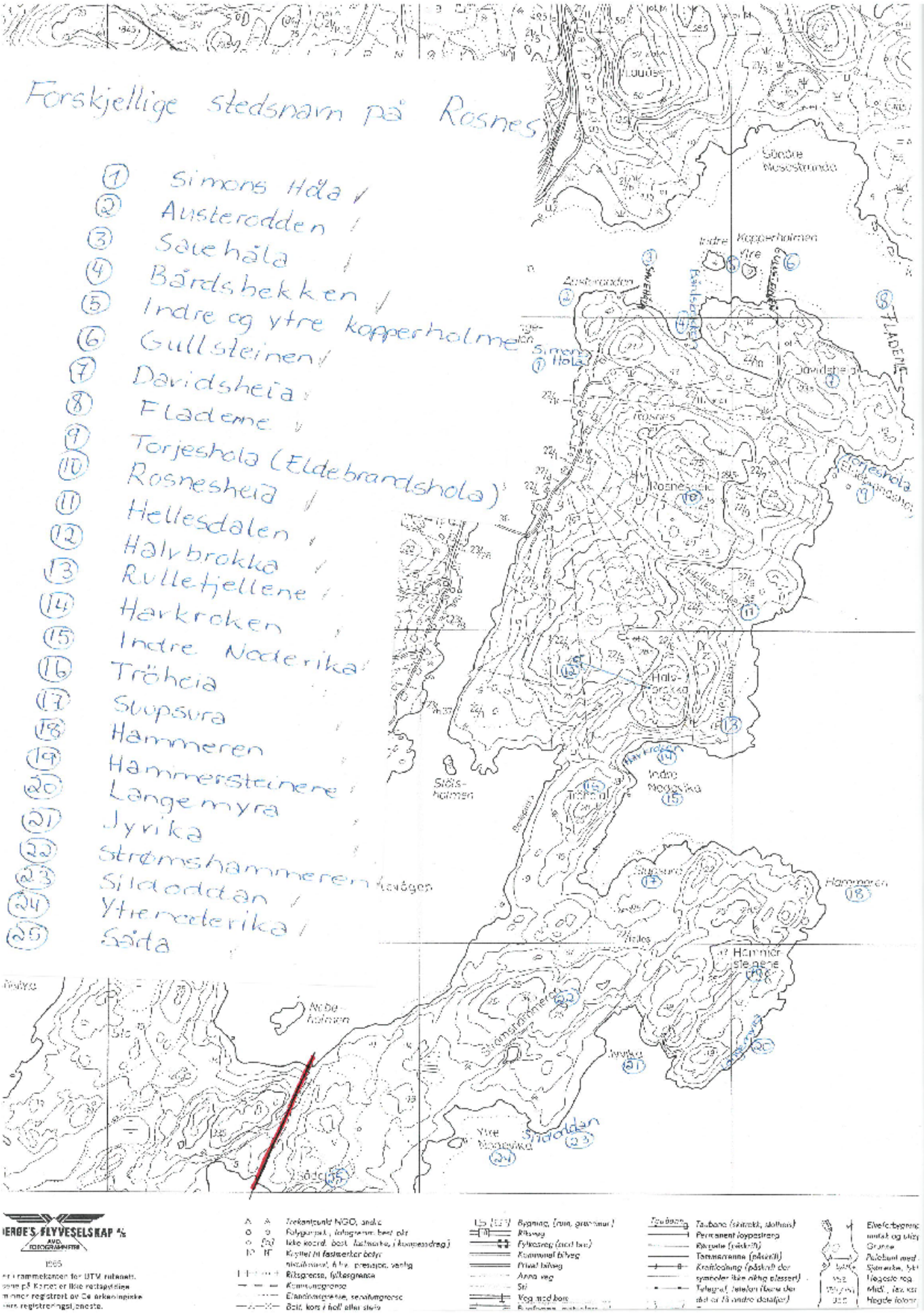

Eivind Syvertsen

Hjertestartere på Skjernøy

Tidligere i år ble det gjennomført en innsamling til 3 stk. hjertestartere som ønskes strategisk plassert på øya for å være nærmest flest mulig. Det kom inn netto 38 200,- Tusen takk til alle som har bidratt, lobber og hyttefolk - kjempebra! Det er fortsatt mulig å støtte prosjektet. Du kan overføre til 30751206778 eller vippse til 99623964 og merke innbetalingen med "Hjertestarter".

Vi høyner innsatsen og ønsker nå 4 stk. Budsjettet er dermed 105 158,- og inkluderer utendørs varmeskap for 3 av hjertestarterne, elektrikerarbeid, div. materiell og førstehjelpsutstyr. Det er søkt om støtte fra Gjensidigestiftelsen på kr 67 458,- Svar på søknaden forventes i midten av desember. Får vi ikke støtte der, prøver vi andre plasser. Det er kun innsamlet beløp og mottatt støtte som begrenser hvor mange vi kan plassere ut. Vi kan ikke kjøpe inn utstyr og så søke om refundering, det er grunnen til at dette har tatt litt tid.

Fagfolk bestemmer plassering, men det er ønskelig å ha en ved Rossnesbrua/Ytre Farestad, en ved toalettet på lekeplassen, en i Skjernøysund og en mellom Valvik/Dyrstad. Det er også et poeng at en eller flere også står i nærheten av tursti for å lettere oppfylle kriteriene for støtte. Hjertestarterne skal være lett tilgjengelige og synlige for alle. Det er alltid en viss risiko når kostbart utstyr plasseres ulåst offentlig, men dette utstyret MÅ være tilgjengelig 24/7. Det trengs faddere for ekstra tilsyn. Hjertestarterne blir registrert i Hjertestarterregisteret slik at de blir tilgjengelige for 113-sentralene.

Når utstyr er kjøpt inn og plassert ut, så vil det holdes kurs på Grendehuset i førstehjelp og bruk av hjertestarter. Hjertestarter kan fint brukes uten kurs, men trening er alltid bra og alle f.o.m. ungdomsskolen og oppover oppfordres til å delta. For at DU skal bli reddet, er det viktig at ANDRE vet hva de skal gjøre. Derfor får du med deg alle som er glad i deg på kurs
Målet er å ha alt på plass i l.a. februar/mars. Inntil da, må dere bare holde hjertene i gang naturlig!

Hjertestartergruppa, Skjernøy Vel

På lag med havet på Norges sørligste fastboende befolkning i kongeriket Norge

Fædrelandsvennen har hatt en føljetong de har kalt - her bor vi - hvor de har besøkt flere steder på Sørlandet og skrevet om hvordan det er å bo akkurat her. Denne gangen var det Skjernøy som sto for tur. Det var folk på gården Dyrstad som ble besøkt. 7 personer møtte opp da Fædrelandsvennen kom.
De forklarte til journalisten at skal man bo på Norges sørligste øy, så må en tåle mye vind og saltråk. Og her lærer man å ro nesten før man kan gå, ja i hvert fall i 6-7 års alderen! Å bli vant til, og trygge på sjøen er noe man får inn med morsmelka. Da broa kom i 1964, ble det plutselig veldig mye bygging her ute, og folketallet steg raskt. Fortsatt er det sånn at de fleste kjenner hverandre her ute, men på grunn av mange innflyttere er det ikke sånn at alle er i familie lenger. Dette var noe av det som sto i den 2 siders reportasjen om Skjernøy folk i - her bor vi- i oktober 2019.

Rita T. Dyrstad

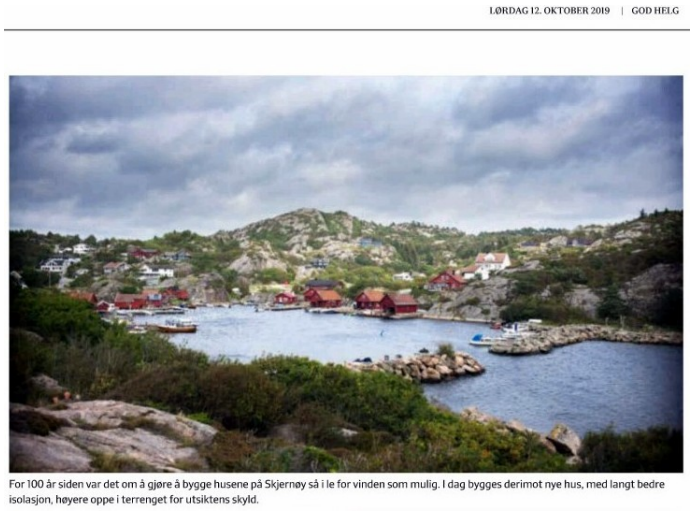
LØRDAG 12. OKTOBER 2019 | GOD HELG

For 100 år siden var det om å gjøre å bygge husene på Skjernøy så i le for vinden som mulig. I dag bygges derimot nye hus, med langt bedre isolasjon, høyere oppe i terrenget for utsiktens skyld.

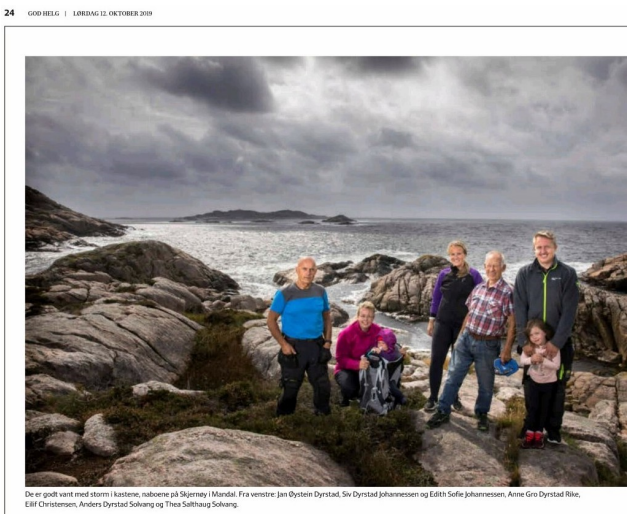
24 GOD HELG | LØRDAG 12. OKTOBER 2019

De er godt vant med storm i kastene, naboene på Skjernøy i Mandal. Fra venstre: Jan Øystein Dyrstad, Siv Dyrstad Johannessen og Edith Sofie Johannessen, Anne Gro Dyrstad Rike, Eilif Christensen, Anders Dyrstad Solvang og Thea Salthaug Solvang.

Bildene er fra Fædrelandsvennen - god helg - lørdag 12.oktober 2019.
Bilde til høyre: Fra venstre: Jan Øystein Dyrstad, Siw Dyrstad Johannessen, Edith Sofie Johannessen, Anne Gro Dyrstad Rike, Eilif Christensen, Anders Dyrstad Solvang og Thea Salthaug Solvang.

Danseworkshop på grendehuset

4 lørdager i høst har vi hatt danseworkshop på grendehuset. Det har vært for 5-7 klasse. Norgesmester i hip -hopdans, Margarita Delgado var trener. Arrangør var Maya Bentsen, Julie Jensen, Sofia Pariggi med hjelp av undertegnede. Vi fikk penger til å gjøre dette gjennom frifond barn og unge. Det var derfor gratis. Kurset har vært populært, på det meste har vi vært 15 barn som har kommer. Det har vært like mange gutter som jenter, og det er gøy. De har lært mange nye steg og siste dagen ble det en hel dans.

Louise Tallaksen Pariggi

Margarita Delgado er en sterk, allsidig koreograf og en enestående pedagog. Margarita har utdanning fra til årstudium ved Bårdar Danseakademi i 2006 (Oslo), og Bachelorgrad fra Den Norske Ballett-høyskolen i 2010 (Oslo).

Nytt fra kapellet

Julespill, forberedelsene er i gang

Julespillet i kapellet på julaften er etter hvert blitt en godt innarbeidet tradisjon. Nå er forberedelsene til årets julespill i gang. I slutten av november møtte 24 barn fram til første øvelse. De var spente og forventningsfulle. –Hvilken rolle får jeg i år? –Jeg vil ha samme rolle som i fjor!

Hanna Puntervold Larsen leder engasjert øvelsene og får hjelp av flere voksne. Skuespillerne går i grupper der det er leseprøver, replikkene skal øves inn og alt skal komme i riktig rekkefølge. Øvingen går med liv og lyst, noen er med for første gang, andre er rutinerte og har vært med i mange år i flere ulike roller. Manus blir omarbeidet fra år til år, men fortellingen er den samme. Barna på Skjernøy kjenner nok julefortellingen bedre enn de fleste.

Framover mot jul blir flere involvert. Kostymer skal tilpasses, scene og kulisser skal bygges. Sanger skal øves inn, solo finpusses og danserne skal synkroniseres. Etter hvert kommer lys og lyd på plass og alle er klar for den store dagen, julaften. Fullsatt kapell og julespill, vi gleder oss og ønsker alle velkommen til årets julespill!

Kjell Gauksås

Hanna instruerer konsentrerte skuespillere.

Fra v.: Helene Berge og Isabel Christensen

Fra v.: Rebekka Ellburg, Julie Jenssen, Elvira Celin Jenssen, Ingrid Ilebekk, Benjamin Ilebekk, Erik Svindland, Noah Ellburg og Thor Anders Puntervold.

Fra v.: Marianne Gauksås, Anne Hjemdal, Esther Christensen, Alexandra Jenssen, Olaug Gesine Haugstad Aanensen, og Deborah Christensen.

CARL ERIKS HJØRNE

Sommergjestene og de fleste trekkfuglene har dratt fra øya, men disse barske villsauene holder stand gjennom vinteren og holder samtidig lyngheia i hevd ved å beite på røsslyngen.
Tekst og foto: Carl Erik Kilander

Vi har fått tilbakemelding på at det er felt ca. 10 rådyr på øya i skrivende stund. Jakta varer helt til 23.12. så antallet vil forhåpentligvis øke noe, da det er dyr igjen på kvoten. Bestanden er fremdeles god. I slutten av oktober var fallviltgruppa i kommunen på søk etter et rådyr som var påkjørt på Berge.
Det ble ikke funnet, så skaden var nok ikke større enn at det klarte seg.

De tre hjortene som besøkte øya tidligere i år, ser ut til å ha dratt sin vei, da vi ikke har fått noen tilbakemeldinger om observasjoner de siste månedene. Styrene i jaktlagene bestemte at vi skulle droppe jakt i år for å se om de ville slå seg til fast. Vi hadde kvote til å starte jakt.

Evert Knutsen

Skjernøy vel

Fra Øystein Berge har vi mottatt følgende:

Skjernøy vel har i år ikke klart å utnevne formann og det gjenspeiles i lite aktivitet utover de faste arrangementene.

Velet oppfordrer personer som kan tenke seg å gjøre en innsats for fellesskapet på øya om å melde sin interesse. Spesielt kvinner oppfordres.

Velet består av følgende:

Styret

Sverre Ophaug, Anders Dyrstad, Kåre Birkemo, Alden Irslinger
Øystein Berge - Sekretær (kontaktperson) - 977 11 327
Karina Wathne - Kasserer & Grendehus - 480 14 089

Vara

Henrik Strømberg, Andreas Loland, Jens Reidar Jenssen, Atle Bongsted

Skjernøy helselag

Årsmøte ble holdt 19.november. Ca. 30 stk. var til stede. Det ble servert vafler, og det var en stor utlodning.
Juleavslutning i helselaget med grøt og småkaker 3.desember. Anne Grete leste fra et gammelt julehefte, og Bjarne bidro med skjemt og alvor fra "gamle dager". Vi sang mange julesanger, og til slutt var det utlodning som vanlig. Ute var det grått, men inne var det lunt og trivelig! God jul til alle.

Årsmelding for Skjernøy Helselag 2019

Skjernøy Helselag hadde pr. januar 44 medlemmer, 2 færre enn i 2018.
Styret har bestått av: Anne Grete Syvertsen, Bjørg Sylvi Greipsland, Liv Britt Jenssen og Hilde Herstad.
Vi har hatt 5 styremøter, 5 formiddagstreff, årsmøte og høstfest.

Bussturen i år gikk til Hidra, og 38 stk. ble med. En festlig dame guidet oss først til Rasvåg og Fedrenes Minne. Derfra gitt turen til Kirkehavn. Der spiste vi fiskesuppe og dessert på de gamle ishuset. Vi rakk også et besøk i kirken før vi måtte skynde oss til fergen. En riktig fin tur!!!!

På høstfesten hadde vi besøk av Trine og Norman Liene fra Vågsbygd. Han fortalte om veder og varder langs sørlandskysten. Så sang og spilte de norske og svenske viser. Veldig fint å høre på. Ca. 50 personer var til stede denne ettermiddagen.

Vi stekte lapper på Skjernøydagen.
Anne Grete og Liv Britt var på regionmøte i Søgne, der ble den nye fylkeslederen presentert.
Vi har fått kr 3 000 fra Nasjonalforeningen til lokale hjerteaktiviteter.
Vi har gitt kr 5 000 til hjertestartere på øya.
Vi har kjøpt ny voksduk til kapellkjøkkenet, kr 387.
Vi har sendt kr 10 000 (inkl. kollekt fra festen) til demensforskning.
Helselaget sponset hver deltaker til Hidraturen med kr 200.
Som vanlig ble det sendt blomster til øyfolk på aldershjem, og hjelperne våre har fått blomster til jul.

Vi vil takke alle som er med og hjelper oss: Jorun som spiller, Ivar som er vår revisor, de som stepper inn som vikarer, og de som hjelper med rydding etter arrangementene.

Det ble bestemt at årsmøtene heretter skal være i februar, så neste årsmøte blir i februar 2021.

Hilde Herstad

Bilder fra juleavslutningen - Hilde Herstad

Har du sett denne «Fiskeren» ?

Glad i sjøen og bilder med motiver knyttet til havet, kom jeg, Peder i Kniben, forleden over et maleri av en traust fisker i en av de mange brukthandlere i byen. Langt bak i minnet syntes jeg å dra kjensel på denne fiskeren. Maleriet hadde signaturen Skaubo 48.

Jeg tok kontakt med bl.a. Sørlandets kunstmuseum for å oppspore kunstneren. Men resultatløst. Jeg la ut bilde på facebook og fikk mange tilbakemeldinger om at, «jo hjemme hadde de hatt et slikt bilde», «min onkel hadde dette på veggen», «hos bestefar hang det et sånt bilde i ganga», «dette bilde henger på rommet «Lista» på Ryvingen» osv.

Jeg ble forundret og tenkte det måtte være reproduksjoner eller kopier av mitt oljemaleri. Her hadde jeg skutt gullfuglen. Kanskje verd en million eller mer? Så kom nedturen. Og det attpåtil fra en kristiansander.

«Sjekk denne sida, unge mann», lød det noe overbærende fra denne bedreviter. Jeg sjekket «Fiskesamleren» på internett. Her fant jeg ikke mindre enn 32 forskjellige malerier av «Fiskeren». I tillegg en rekke broderier, platter, ølbrikker osv. Utseende varierte sterkt. Fra det svært så gjenkjennelige til det nesten ugjenkjennelige. Men sydvesten og pipa var der! Utallige «kunstnere» har i årenes løp tydeligvis kopiert det originale maleriet.
Her står det også skrevet at den som først malte «Fiskeren» var tyskeren Harry Haerendel (1896 – 1991) Bildet ble malt ca. 1920.

Hvem var så «Fiskeren»? Hans navn var Dorus Rijkers, en hollandsk sjøredningsmann, som skal ha reddet over 500 mennesker fra den sikre død (?) Nå vet vi altså det. Men jeg synes mitt maleri er en svært så god etterlikning.

Kanskje bedre enn originalen, spør du meg. Noen som vil by en million?

Ta i tilfelle kontakt med Peder i Kniben!

Åse Karin Haugstad Aanensen var en av dem som så riggen «Maersk Interceptor» ankomme rigghavnen på Gismerøya 13.november, og har tatt disse bildene

Den kan sees nesten fra alle kanter, da de tre beina er 206,8 meter lange!
Den kan bore på 40 000 fots dybde (ca. 12 200 m), og kan operere under svært tøffe værforhold.

Riggen skal oppgraderes og vedlikeholdes ved Global Ocean Technology (GOT) før den skal ut i havet og bore etter olje, igjen, og kan bli liggende inntil ett år ved kaia på Gismerøya.

Riggen lå utenfor Dyrstad natt til onsdag 13.11.

Riggen taues forbi Færøy

Riggen på vei inn på Mannefjorden

Alderen

To eldre herrer satt på en benk i parken og snakket fritt og åpenhjertig sammen.

- Jeg har smerter og vondt over alt nå som jeg er blitt gammel. Hvordan er det med deg?
- Som en nyfødt baby.
- Virkelig?
- Ja, ikke tenner, ikke hår og våt i buksa av og til.

Farskap

Brudeparet kommer ut av kirken. To smågutter ser på.

- Skal jeg skremme dem? Hvisker den ene.

Den andre gutten nikker.
Gutten springer mot brudeparet og roper:

- PAPPA!!!

Ammunisjon

En mann kom inn på en bar. Han hadde en pistol i handa og ropte:

- Dette er en pistol med syv patroner i magasinet og en i kammeret. Nå vil jeg vite hvem som har vært ute med kjerringa mi?

Da kom det fra bakerst i lokalet:

- Du trenger mer ammunisjon.

SMÅNYTT

Foto: Arnt Otto Aanensen

4.oktober ble den gamle lykta på Madodden fjernet. Rykter vil ha det til at den skal plasseres på Ryvingen.

Disse fine sauene på Berge sender en ekteføIt takk til hytteeierne som legger så fine steinheller rundt hyttene sine. De er veldig gode å ligge på, og å gjøre sitt fornødne på.

Autovern

I midten av oktober ble nye autovern satt opp der det før var fendere, og nå blir det lettere for vannet å renne vekk, samt at det blir tryggere å kjøre på veien.

Linjerydding

Mandag 11.november var det linjerydding langs høyspent-ledningene her ute, og Alti-skog gjorde vei i vellinga i «Berjeskauen».

Så nå har vi litt å pusle med utover vinteren.

Men det er veldig bra at de gjør dette, så slipper vi uhell ved eventuelle store snømeng-der her ute.

Her er linjerydderne oppe i Juviga, og det kan se ut som at Evert også får litt å pusle med her

Janne

Ny Skjernøygutt kom til verden på Ytre Farestad den 3 oktober. De heldige foreldrene er Åslaug Vikøyr og Rune Eidså.

Åse-Karin H. Aanensen har vært på sjøen, og i Oddfjorden traff hun på denne kjekkasen som er en stor konkurrent til oss som prøver å få tak i juletorsken..

10.november fikk Jonas Aleksander (t. v.) og Jakob Aleksander Irslinger og
Even Christensen Birkemo 4-årsbok på familiegudstjenesten på Skjernøy kapell.

Foto: Cecilie Marie Irslinger

Gode hjelpere.

Roar Salthaug og David Hinderaker ble tilgodesett med den nye Skjernøyboka av oss i Skjernøyposten. Dette fordi de begge har bidratt med å digitalisere Skjernøyposten fra det første nummeret som kom i 1969.

Og Åse-Karin Haugstad Aanensen har bidratt gjennom mange, mange år med bilder og tekster for Skjernøyposten. For dette var vi enige om at hun nå fortjener og få Skjernøyposten gratis fra nå av.

Tusen takk til dere!

Åse-Karin har også vært innom Ryvingen, og der observerte hun noe som ser ut som utvendig oppussing av sjøbua.

Bilder fra svunnen tid

Vår alles Teo - Theodora Pedersen Dyrstad likte å samle sine kjære til selskap på Norheim på Dyrstad. Bildet er antagelig fra midten av 1930-tallet. Flere av personene er hennes fettere og kusiner med kjæreste eller mann.

Foran fra venstre - Erling Skyllingstad - Harriet Olsen Pedersen - Petrus Pedersen Dyrstad - Arne Sjøllingstad - Teo Theodora Pedersen Dyrstad - Målfrid Pedersen Dyrstad Berge - Hildur Pedersen Dyrstad Gundersen - Tonning Gundersen - Kirsten Pedersen Dyrstad Syvertsen - Karoline Pedersen Dyrstad Haugen.

Bak fra venstre - Arne Jenssen - Arthur Pedersen Dyrstad - bak Otto Ånensen og Dora Ånensen og Dagmar Sjøllingstad. Foran dem fra venstre Laurits og Sofie Pedersen - Liv Pedersen Dyrstad Gustavson - Sverre Syvertsen - Alfhild Knutsen Stjernesund - Pauline Valvik Jenssen - Carla Knutsen Bjor Stjernesund.

Bilde av Rossnes / Farestad

Her ser vi et veldig gammelt bilde av Rossnesvåa - Rossnes og Farestad. Alma Knutsens, nå Ester og Normann Vågsvolls hus, ble oppført i 1933, og er ikke på bildet. Så bildet er sannsynligvis fra tidlig 1900.

VI BLAR I ARKIVET

Skjernøyposten nr.4 1969

OG SÅ KOM ORKANEN!

Mandag 22.september 1969- ja, hvem husker ikke den datoen, da både folk og hus holdt på å blåse av. Været tidligere i høst hadde vært nydelig, men den 22. satt det punktum bestemt og ettertrykkelig. Værmeldingen lød bare på kuling, så folk la seg som vanlig på søndagskvelden uten ekstra fortøyninger på båtene. Det økte fra S.V. utover kvelden og natta, og var snart oppe i full storm. Kl.6 mandag morgen ramla de første trean, og vinden økte noe kolossalt. I halv 7-tiden var den oppe i full orkan, og mer til. Det hylte og peip noe aldeles forferdelig. Det var som et irritabelt symfoniorkester, hvor alle verdens strykere og blåsere anstrengte seg med sine instrumenter til det ytterste. Virkningene var da også mildest talt betydelige. Takstein, store greiner og bølgeblikksplater føyk i lufta og tjukke tre brakk som fyrstikker rett av på midten, eller blåste overende. Så på det verste var det helt farlig og være ute. På gården Dyrstad gikk alle grantrærne som hadde stått en mannsalder, over ende.

Her ser vi låven og rota til et av trærne som falt ved huset til Torborg og Kristian Ånensens hus. I dag huset til Marie Terese Ånensen på Dyrstad.

Ei gran lå mot huset til Kristian Ånensen, og ei tvers over veien. Taket på garasjen begynte også og gi etter. På Peder Pedersens nye hytte på Dyrstad blåste taket av, og både lys og telefon var vekke i 2-3 dager. Trær som har stått i kanskje 100 år, måtte over ende. Det store pæretreet i hagen til German Gabrielsen, måtte gi opp, og takstein gikk på de aller fleste hus på øya, fra ganske få til opp i et par hundre. Det var antagelig verst på Rosnes hvor det på Synnøve og Karl Karlsens hus, Håkon og Aslaugs hus og avdøde Selmer Knutsens bruk blåste over ende 60-70 trær, og blant dem eiketrær så store at en knapt kunne favne rundt dem. Her gikk også takstein i haugevis. Også på Gardia Pedersens bruk på Stølen, Rosnes gikk det 20-25 trær. Nå må det bemerkes at det ennå er lauv på trærne slik at vindfanget ble ekstra stort.

Ute på Ryvingen fyr var det litt av en skue. Himmel og hav stod i et eneste kok. På planen-gårdsplassen-ved fyret sto sjørokket så tett at vannet ikke greide å renne unna. Det var uråd å komme over uten sjø-støvler, hvis en i det hele tatt torde våge seg ut. Og stedet ligger tross alt 30 meter over havet og ca. 150 meter fra havet, i vindretning. Men så ble det også målt en vindstyrke ca. 45 m/sek. på stasjoner i nærheten. Og når en vet at orkan begynner på ca. 30, så kan en selv regne etter!

Flere som skulle kjøre på arbeid med bilen kunne ikke komme fram, da mange trær hadde falt over veien. Skolebussen kom ikke, da sjåføren ikke torde kjøre over brua. Så skolebarna fikk seg en ekstra fridag.

Heldigvis gav orkanen seg nokså fort. Den dreide mer N.V.-lig hen på dagen og spakna. Men orkanen 22.september 1969 vil nok gå over i historien som den verste i manns minne.

Riggen «Maersk Interceptor» synes godt fra mange vinkler.
Bilet her er tatt ved Spegelaksen (som har fått hvitt tak), med Brattholmen i midten, og Raunholmen til høyre.
Vi ser også de nye stakene, som ikke er sektorlamper, men hurtigbåtmerker med indirekte belysning (HIB-lanterner) Disse lyser i bare én farge i 360 grader. Det er satt opp sektorlamper noen steder, og disse lyser i ulike farger i ulike soner.

Sakset fra kystverkets nettside:

Kystverket har utviklet og satt opp en god del sjømerker langs norskekysten - spesialdesignet for hurtig-gående fartøy. Disse merkene har betegnelsen ”Lanterne på stang med indirekte belysning på trekant”.

Spesifikasjon
Merket har en lanterne på toppen som har en lyskarakter eller et fast lys. I tillegg er det montert en lyskaster som lyser opp en trekant plassert nede på stangen (som vist på bildet over). Trekanten er merket med et tall og en refleks.

Grønn refleks: På de merkene som en skal ha på sin styrbord side i seilingsretningen er tallet et oddetall og refleksen grønn.
Rød refleks: På de merkene som en skal ha på sin babord side er tallene et partall og refleksen rød.
Hvit refleks: Noen trekanter er merket med en hvit refleks og et tall. Denne står plassert slik at man kan seile på begge sidene av merket.

Vi ønsker alle lesere en riktig god jul og et godt nytt år

«Det var gøy, men litt rart å feire jul på Ryvingen» Torkel Olai Salthaug, 9 år

Vi fulgte ekstra nøye med på yr, dagene før julaften 2018. Vi hadde nemlig bestemt oss for at i år skulle det endelig skje! Vi skulle feire selveste julaften på Norges sydligste fyr. Barn og voksne gledet seg, og heldigvis stod været til all forventing. Det lå litt nysnø på bakken til og med, noe som fikk oss i ekstra fin julestemning mens vi dyttet opp trillebår etter trillebår den lange bakken opp til fyrboligen.
Med 7 barn og 11 voksne var det trangt, men koselig rundt bordet.
Tenk å sitte på Ryvingen, på julaften og spise hummer mens man kikker ut på solnedgangen. Det var en helt spesiell følelse. Barna syntes det var veldig spennende og de gledet seg i lang tid før vi dro ut. Torkel Olai Salthaug (9år), det eldste barnet i flokken har selv skrevet om sin opplevelse:
«Det første vi gjorde når vi kom ut på Ryvingen var å lage grøt, og onkel Kurt lagde brød. Så hogget vi juletre. Snart ble det mørkt. Vi gikk opp i tårnet og så på solnedgangen. Vi gikk inn og spiste hummer, men barna spiste flyndre og fiskekaker. Når vi var ferdige var det tid for pakker. Det var gøy, men litt rart å feire jul på Ryvingen»
Tanten til Torkel Olai, Tina Salthaug forteller:
«Jeg syntes det var utrolig deilig å bare komme seg ut og nyte stillheten! Vi hadde all slags vær; snø, regn, vind som ulte i vinduene, tjukk tåke! Og blikk stille. Det var også litt nervepirrende om vi i det hele tatt kom oss hjem igjen, selv om det ikke hadde gjort noe å bli et par dager ekstra»

Litt styr var det jo, å ta med seg alt man trenger for å feire jul med en så stor gjeng, helt ytterst i havgapet og opp en lang bakke. MEN, det var verdt det, det var vi alle enige om!
Vi vil varmt anbefale alle den fantastiske opplevelsen. *-Siren Salthaug Solvang*

"Vi ble helt målløse da vi så ut av vinduet og så de fantastiske fargene" - Tina Salthaug

Oline Salthaug er spent på vei til sin første julefeiring på Ryvingen

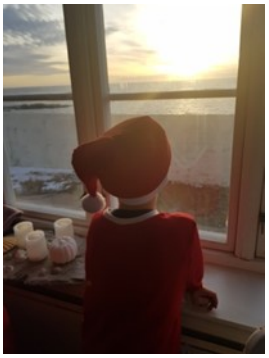

Lurer på om nissen finner veien..

Tenk at nissen fant veien helt ut til fyret.
Thea Salthaug Solvang, Othilie Salthaug Valand og Silius Salthaug følger spent med.

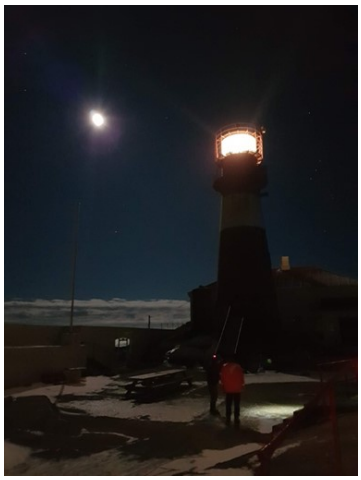

Helt magisk ute med stjerneklar himmel og fullmåne

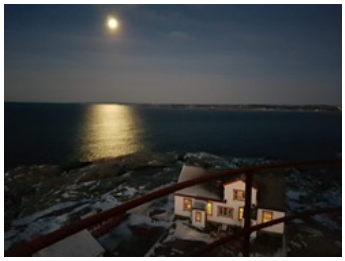

Ryvingen på julaften kan virkelig anbefales, i hvert fall med fullmåne, stjerneklart og litt nysnø på bakken.

Barna er lagt og de voksne kan nyte hummeren i fred og ro. På venstre side: Anders Dyrstad Solvang, Marius Salthaug, Eva Salthaug og Roar Salthaug. Høyre side: Tina Salthaug, Unni, Marianne og Arnold Valand.